

SXEDIO.A71

1878: ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΙΚΗΣ ΣΤΗΝ ΚΕΡΥΝΕΙΑ, ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΓΡΕΑΦΕΑ ΕΣΜΕ ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ. Ο ΚΑΔΗΣ, ΕΝΩ ΔΙΚΑΖΕΙ, ΜΟΙΡΑΖΕΙ ΤΣΙΓΑΡΑ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΕΣ

Στις έξι πόλεις της Κύπρου (Λάρνακα, Λεμεσό, Πάφο, Κερύνεια, Αμμόχωστο και Λευκωσία) λειτουργούσαν τα πρώτα χρόνια της Αγγλικής κατοχής της Κύπρου επαρχιακά δικαστήρια, όπου δίκάζαν οι Καϊμακκάμηδες.

Ένα τέτοιο Δικαστήριο συνεδρίαζε και στην Κερύνεια υπό το βοηθό Διοικητή και σύζυγο του Εσμέ Σκοτ Στήβενσον, η οποία παραθέτει στο βιβλίο τους **(OUR HOME IN CYPRUS, 1879)** τις εντυπώσεις της από μια δίκη την οποία παρακολούθησε από το παράθυρο του Δικαστηρίου, μια και της απαγορευόταν να εισέρχεται σ' αυτό.

Εγραψε η Στέβενσον:

"Το Δικαστήριο ήταν απαγορευμένη περιοχή για μένα, αλλά μια μέρα γνωρίζοντας ότι ο διοικητής απουσίαζε και ο άνδρας μου (βοηθός διοικητής Κερύνειας) καθόταν μέσα στην αίθουσα με την πλάτη γυρισμένη προς τα έξω, πήρα το κουράγιο και στάθηκα στο παράθυρο.

Είδα ένα μεγάλο άσπρο δωμάτιο, με ένα ντιβάνι στη μια άκρη όπου καθόταν ο άνδρας μου με ένα τραπέζι μπροστά του καλυμμένο με χαρτιά και νομικά βιβλία.

Φαινόταν πολύ αυστηρός, αλλά αν ήμουν κρατούμενος θα αισθανόμουν πολύ παρήγορα στη θέα του αγαπητού του τσιμπουκιού.

Κοντά του κάθονταν τα "μέλη" του Δικαστηρίου: Ο Χατζησάββας από το Πέλλα Παΐς, με τα μπλε γιαλιά του στη γαμψή του μύτη, έμοιαζε πολύ με μια γερασμένη κουκουβάγια, ο παχύς γέροντας Αμπτουλλάχ, που διατηρεί το κατάστημα κοντά στο κονάκι και μου προσφέρει κάθε φορά που περνά ένα κουτάλι γεμάτο μαρμελάδα, ένας άλλος παχύς από το Καζάφανι, τόσο

χοντρός, ώστε έπρεπε να κάνουν ειδική καρέκλα για να τον φορά, ο Καδής μέσα στην κίτρινη ρόμπα του από γούνα λύκου από τη Ρωσία, για την οποία είναι τόσο περήφανος, ετοιμάζει τσιγάρα και τα προσφέρει ευγενικά στους άλλους.

Πίσω από αυτόν ένας Τούρκος με καλή εμφάνιση, ο οποίος είναι απασχολημένος συνεχώς να πιάνει τις μύγες που μπαίνουν μέσα στο στήθος του.

Ήταν κάτι το εξαιρετικό να κοιτάζεις τη γελοία ενέργεια του τελευταίου, ώστε χωρίς να το θέλω ψήλωσα αρκετά για να βλέπω μέχρι που με είδε με απαγορευτικό ύφος ο ζαπτιές Σιουκρί.

Στεκόταν ακριβώς απέναντι μπροστά στο "μπαρ" πίσω από ένα κρατούμενο που είχε στην άλλη πλευρά του Τσαούση (Λοχία της Αστυνομίας). Έκαμα μια φιλική γκριμάτσα στο Σιουκρί και του ένευσα να μη πει τίποτε. Πήρε το μήνυμά μου και έστρεψε τα μάτια προς άλλη κατεύθυνση.

Ήταν πολύ ευχάριστο να τον κοιτάζεις. Εάν ένας κρατούμενος τολμούσε να βάλει το λερωμένο πόδι του πάνω στο "μπαρ" ερχόταν κατά κάτω η γροθιά του Σιουκρί με ελαφρό τρόπο.

Εάν έκαμπε το γόνατο για να ξεκουρασθεί ο Σιουκρί που στεκόταν πάντοτε σε θέση "προσοχής" αμέσως τον σήκωνε επάνω με τα χέρια του, όπως γίνεται στους νεοσύλλεκτους.

Εάν ο κρατούμενος τολμούσε να μιλήσει το χέρι του Σιουκρί έπεφτε στο πρόσωπο του και το στόμα του έκλεινε αμέσως. Τον υποστήριζε σε όλα ο Τσαούσης που τον έσπρωχνε προς τον τοίχο και τον κρατούσε εκεί μέχρι να τελειώσει η υπόθεση.

Η σοβαρή έκφραση, ο αέρας αυτών των δυο ανθρώπων και η γελοία τήρηση των καθηκόντων τους ήταν πολύ για μένα και άθελα μου γέλασα πράγμα που ηλέκτρισε ολόκληρο το Δικαστήριο.

Οι σοβαροί Τούρκοι σκανδαλίστηκαν αρκετά, οι γραμματείς, μεταφραστές και υπάλληλοι ικανοποιήθηκαν και ο άντρας μου σοκαρίστηκε γιατί παρακολουθούσε τη διαδικασία.

Αλλά πριν προλάβουν να επανέλθουν από την έκρηξη τους απομακρύνθηκα".